

Když jest již Noe v korábu
měl syny zavríti,
kázał Bůh každém v tu dobu
i manželku vzíti;
Smilstvo potopú vyhladiť,
manželstvo čistě ohradiť,
chtíc svět rozmnožiti.

Abrahám s Sárú v manželství
mnohá leta byli,
ač ve věku své mladosti
nikdá nepłodili;
však potom v sešlé starosti
vydali símě v hojnosti,
v národ Bohu miľý.

Izák legáta věrného,
když se měl žéniti,
poslal do přátelství svého,
panny namľuvati;
Bůh mu zdariť cestu šťastnú,
privězl Rebeku krásnú,
k manželskému sňatí.

Jakub za svú miľú Ráchel
štrnáste let slúžil,
krátký mu ten dlůhý čas byl,
po rodině túžil;
pokolení dvanástero
spłodilo jeho semeno,
Izrael rozmnožil.

Tobiáše anděl vědľ
dceři Raguele,
kterězto ďábel udávil
sedum mužů prvé;
anděl ďábelství zapúdiť,
Pámbů je v sňatku utvrdiť
v manželstvo zdariť.

V starém zákoně prikázal
Bůh manželům novým,
by na vojnu nevycházel
od roka, bojovným;
by zustávali v miľosti
v manželské lásce, svornosti,
s plodem prirozeným.

Kristus Pán též se narodil
v snúbeném manželství,
ale však jest neporušil
Marie panenství;
počat jest z Ducha svatého,
bez pričínění mužského,
v Jozefa pěstúnství.

První div Ježiš učiňil
v Kani Galilejské,
když vodu v víno proměnil
na svadbě manželské;
v přítomnosti hodovníků,
i svých miľých učelňíků,
k přímľuvě materské.

Kterí v stav svatý, manželský
pocťivě vstupují,
zajistě hostě nebeské
pri svém sňatku mají;
Bůh Otec k ním rád přichází,
Bůh Syn od nich neodchází,
Duch svatý se spóji.

Takoví manželé dítky
vůkol stoľa svého
spatří jako krásné kvítky,
vše zdaru Božího.
Jméno jejich nevyhyne,
pokád' nebe, země stane,
až do dně súdného.

O Kriste, ženichu slavný,
nevěsty své krásné:
Dej ať máme lampy jasné
když se pokřik stane,
prijmi nás na svadbu věčnú
než zavreš bránu nebeskú,
amen, ať se stane.